

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Πρώτη
Σελίδα

Πολιτική

Οικονομία & Αγορές

Μόνιμες Στήλες

Ελλάδα

Κόσμος

Πολιτισμός

Αθλητισμός

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Go

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ορατός κίνδυνος διεύρυνσης της τουρκικής υπεροπλίας

Παρά τις εξαγγελίες της Αγκυρας περί περιορισμού εξοπλισμών

Του Κ. Η. Φαφούτη

Την ουσιαστική διάσταση της κυβερνητικής απόφασης να περικοπούν κατά 1,7 τρισεκατομμύρια δραχμές οι αμυντικές δαπάνες της χώρας την επόμενη τετραετία αναδεικνύει η στρατιωτική ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων. «Πάντα θέλουμε να υπάρχουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα, αλλά έχουμε μάθει να ζούμε με ό,τι έχουμε». Αυτά ήταν τα λόγια με τα οποία ανώτατοι επιτελείς του υπουργείου Αμυνας σχολίαζαν την απόφαση, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο τον προβληματισμό της στρατιωτικής ηγεσίας όχι τόσο για την καθαυτή μείωση των κονδυλίων όσο επειδή δεν ζητήθηκε καθ' οιονδήποτε τρόπο η δική της γνώμη για τις αμυντικές ανάγκες της χώρας.

Όπως σημειώνουν οι ίδιοι, τα εξοπλιστικά προγράμματα εντάσσονται στη συνολική αμυντική στρατηγική και δεν αποφασίζονται παρά για να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες της χώρας.

Η θεώρησή τους απέχει πολύ από την εντύπωση, που καλλιεργείται εσχάτως, ότι η ύφεση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις μπορεί να οδηγήσει στην αμοιβαία μείωση των εξοπλισμών των δύο χωρών. «Μία είναι η απειλή, αυτή που προέρχεται από την Τουρκία», υπογραμμίζουν, προσθέτοντας ότι ο αμυντικός σχεδιασμός εκπονείται με μακροπρόθεσμους στόχους και δεν επηρεάζεται από τις συγκυρίες.

Ο κίνδυνος

Αλλωστε, τόσο το τρέχον πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα όσο και η στρατηγική αμυντική αναθεώρηση είναι προσανατολισμένα ακριβώς στην αντιμετώπιση της απειλής εξ Ανατολών.

Το ζητούμενο επομένως για τα επιτελεία είναι η εξισορρόπηση των δυνάμεων με την Τουρκία, για την οποία αναφέρουν ότι ακόμη και αν περικόψει στην πραγματικότητα τα εξοπλιστικά της προγράμματα λόγω της σοβαρής οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει, ήδη διαθέτει υπεροπλία και το πανίσχυρο στρατιωτικό κατεστημένο της μπορεί ανά πάσα στιγμή να αναθεωρήσει τις αποφάσεις του.

Τον κίνδυνο ανατροπής της αμυντικής στρατηγικής της χώρας επισείει και ο κ. Α. Τσοχατζόπουλος, ο οποίος δεν κρύβει την έντονη ενόχλησή του για τη μεθοδολογία που ακολούθησε το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης και κατηγορεί τον κ. Γ. Παπαντωνίου ότι απέτυχε στον τομέα της δημοσιονομικής πολιτικής.

Επιστρέφοντάς του όμως το «μπαλάκι», ζητεί να συζητηθεί το όλο θέμα στο επίπεδο του ΚΥΣΕΑ και του υπουργικού συμβουλίου για να εξεταστεί στο σύνολό της η εξωτερική πολιτική της χώρας, οι σχέσεις με την Τουρκία και η πολιτική άμυνας και να ληφθούν συλλογικά οι αποφάσεις. Με αυτήν την έννοια, η συνεδρίαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου, που έχει προγραμματιστεί για τις 10 Απριλίου αποκτά πρόσθετο ενδιαφέρον.

Για το υπουργείο Αμυνας οι αποφάσεις της κυβερνητικής επιτροπής σημαίνουν πρακτικά, πρώτον ότι εγκαταλείπεται τουλάχιστον έως το 2004, το πρόγραμμα των μαχητικών Eurofighter και δεύτερον, ότι μειώνεται κατά 1 τρις. δραχμές -από 4 στα 3 τρις.- το πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα (ΕΜΠΑΕ 2001-2005). Σε ό,τι αφορά το «ευρωμαχητικό», ο κ. Τσοχατζόπουλος θεωρεί ότι η αναβολή του «δεν εξυπηρετεί την αμυντική στρατηγική, βάσει της οποίας είχε γίνει η επιλογή του» και ότι η καθυστέρηση θα προκαλέσει μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση.

Εκτιμήσεις

Επιπλέον, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του υπουργείου, η μη απόκτηση των 60 αεροσκαφών τέταρτης γενιάς διατηρεί τη σχέση στο Αιγαίο στο επίπεδο του 10:5,5 υπέρ της Τουρκίας αντί του 10:7 που θα επιτυγχανόταν.

Ερώτημα παραμένει εξάλλου εάν η απόφαση για την αναβολή σημαίνει ταυτόχρονα οριστική εγκατάλειψη του προγράμματος και στροφή της ελληνικής πλευράς προς το αμερικανικό μαχητικό τέταρτης γενιάς JSF.

Η εκτίμηση για ένα τέτοιο ενδεχόμενο ενισχύεται από τις πιέσεις που ασκούν οι ΗΠΑ προς τη χώρα μας και τις προσπάθειες που κατέβαλαν προκειμένου να ματαιωθεί η αγορά των Eurofighter. Αλλά και από το γεγονός ότι η κυβέρνηση αγνόησε τις νέες και πιο ευνοϊκές προτάσεις για τις δόσεις των προκαταβολών που παρουσίασε η εταιρεία που κατασκευάζει το «ευρωμαχητικό», καθώς και το ότι η συμμετοχή της χώρας μας στο πρόγραμμα το 2004 θα σημαίνει την καταβολή πολύ περισσότερων χρημάτων.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ηγεσία της Πολεμικής Αεροπορίας δεν δυσαρεστήθηκε τόσο πολύ από την εξέλιξη, καθώς δεν αντιμετώπισε ποτέ «θερμά» το όλο θέμα. Ωστόσο, υπογραμμίζει ότι το κενό που δημιουργείται θα πρέπει να καλυφθεί με άλλον τρόπο, κάτι που είναι αμφίβολο εάν είναι εφικτό με τις περικοπές των δαπανών. Οι σχετικές αποφάσεις θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους την απαίτηση του ΓΕΣ, το οποίο έχει αρκестεί σε «ψίχουλα» από το προηγούμενο ΕΜΠΑΕ, να αποκτηθούν νέα άρματα μάχης (κόστους 800 δισ. δραχμών), επιθετικά και μεταφορικά ελικόπτερα, τεθωρακισμένα οχήματα και πυροβόλα.

Επίσης τις εισηγήσεις για τον εκσυγχρονισμό των φρεγατών και των υποβρυχίων, την απόκτηση μονάδων κρούσεως επιφανείας, μεταφορικών και μη επανδρωμένων αεροσκαφών, συστημάτων διοίκησης και ελέγχου πληροφοριών κ.ά.

Εκτύπωση | e-mail

[Reload]

[Πρώτη Σελίδα] [Πολιτική] [Οικονομία & Αγορές] [Μόνιμες Στήλες]
[Ελλάδα] [Κόσμος] [Πολιτισμός] [Αθλητισμός]

email : [Σύνταξη] [Webmaster]

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Πρώτη
Σελίδα

Πολιτική

Οικονομία & Αγορές

Μόνιμες Στήλες

Ελλάδα

Κόσμος

Πολιτισμός

Αθλητισμός

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Go

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Αμυνα «θύμα» στο αδιέξοδο του Σημίτη

Το Μαξίμου μεθόδευσε το ψευδοδίλημμα εξοπλισμοί ή κοινωνική πολιτική για να καλύψει τη μαύρη τρύπα της πορείας προς την ΟΝΕ

Του Σταύρου Λυγερού

«Χρειαζόταν θράσος χιλίων πιθήκων για να βγει επιτιθέμενος, όταν θα έπρεπε να απολογείται, αλλά ο Γιάννος απέδειξε ότι το έχει και με το παραπάνω». Το σχόλιο ανήκει σε υπουργό, ο οποίος υπενθυμίζει τα όσα θριαμβολογικά έλεγε μέχρι πρόσφατα ο κ. Παπαντωνίου για την πορεία της οικονομίας και για το αναμενόμενο πλεόνασμα. Από αυτή την άποψη, η συνεδρίαση της Κυβερνητικής Επιτροπής την περασμένη Πέμπτη ήταν μία ανώμαλη προσγγείωση στη δεινή δημοσιονομική πραγματικότητα, στην οποία ταίριαζαν αυτοκριτικοί τόνοι. Αντ' αυτών προτιμήθηκε η δοκιμασμένη μέθοδος της προπαγάνδας.

Το δίλημμα εξοπλισμοί ή κοινωνική πολιτική είναι εν πολλοίς παραπλανητικό, αφού στην πραγματικότητα από τις αμυντικές περικοπές ύψους 1.700 δισ. δρχ. μόνο τα 200 θα πάνε άμεσα στο πρόγραμμα για την καταπολέμηση της φτώχειας. Τα υπόλοιπα, που αφορούν αύξηση των δαπανών για την Παιδεία και την Υγεία, καθώς και φοροελαφρύνσεις είναι προς το παρόν εξαγγελίες. Η υλοποίησή τους θα κριθεί από το εάν το υπουργείο Οικονομικών θα εξοικονομήσει τα πέντε τρισ. για να καλύψει τις πέραν των ορίων αναμενόμενες δαπάνες.

Η κυβέρνηση πιέζεται, αφενός γιατί το κόστος της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων διευρύνεται και αφετέρου γιατί έρχονται τώρα στην επιφάνεια σαν ανεξόφλητα γραμμάτια οι λογιστικές ταχυδακτυλουργίες των τελευταίων χρόνων. Είναι ενδεικτικό ότι στη συνεδρίαση της Κυβερνητικής Επιτροπής οι κ. Παπαδόπουλος και Χριστοδουλάκης, που έχουν περάσει από το υπουργείο Οικονομικών, άφησαν σαφώς να εννοηθεί ότι το δημοσιονομικό πρόβλημα είναι οξύτερο απ' όσο παρουσιάσθηκε.

Πίσω από τη σύγκρουση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Αμυνας ήταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Αυτός έστησε το σκηνικό για την περικοπή του εξοπλιστικού προγράμματος, με τον κ. Παπαντωνίου σε ρόλο πολιορκητικού κριού. Η καλλιέργεια κλίματος μέσω διαρροών στον Τύπο είχε αρχίσει εδώ και εβδομάδες. Την παραμονή της συνεδρίασης, μάλιστα, ο κ. Σημίτης επικοινωνήσε με υπουργούς και τους ζήτησε να ευθυγραμμισθούν απολύτως μαζί του για να μην αφήσουν κανένα περιθώριο αντίδρασης στον κ. Τσοχατζόπουλο.

Όπως ήδη σημειώσαμε, η όλη μεθόδευση στηρίχθηκε επικοινωνιακά στο δίλημμα εξοπλισμοί ή κοινωνική πολιτική. Ο υπουργός Αμυνας, που όλα αυτά τα χρόνια τόνιζε την ανάγκη να ενισχυθεί το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, περιήλθε εκ των πραγμάτων σε δυσχερή θέση. Προσπάθησε με εμφανή αμηχανία να πει ότι το δίλημμα είναι ψευδεπίγραφo και να υπογραμμίσει την κρίσιμη σημασία της αμυντικής θωράκισης, αλλά ήταν σαφές ότι πολιτικά είχε εγκλωβισθεί πριν δώσει τη μάχη.

Στην Κυβερνητική Επιτροπή υπενθύμισε ότι για το ύψος και το περιεχόμενο του εξοπλιστικού προγράμματος έχουν ληφθεί αποφάσεις από το ΚΥΣΕΑ και κατηγόρησε τον κ. Παπαντωνίου για την αποτυχία του σ' ό,τι αφορά την τήρηση του προϋπολογισμού, γεγονός που προκάλεσε την ανταλλαγή βαρύτατων εκφράσεων. Όταν είδε ότι βρίσκεται ενώπιον προελημμένων αποφάσεων, προσπάθησε να κερδίσει χρόνο και να παραπέμψει το ζήτημα στο ΚΥΣΕΑ, αλλά ο πρωθυπουργός δεν του άφησε κανένα περιθώριο.

Από τους παριστάμενους υπουργούς κανείς δεν υποστήριξε τον κ. Τσοχατζόπουλο. Ορισμένοι τήρησαν κάποια ισορροπία, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι ο κ. Ευθυμίου επέκρινε τις κατευθυνόμενες διαρροές. Όπως αξίζει να σημειωθεί ότι και ο κ. Γιαννίσης επέκρινε δημοσίως το δίλημμα εξοπλισμοί ή κοινωνική πολιτική. Δήλωσε ότι «όσοι προτείνουν

Το
εκ
Σί
Ο
Τ
Λ
υ
π
Η
Λ
Η
α

σήμερα τέτοιες λύσεις θα καταγγείλουν αύριο τις επιλογές που οι ίδιοι πρότειναν, εάν κάτι δεν πάει καλά».

Η στάση των κορυφαίων υπουργών στη συνεδρίαση της Πέμπτης δεν ήταν αποτέλεσμα πολιτικής ταύτισης με τον κ. Σημίτη. Αντιθέτως, πολλοί απ' αυτούς ήταν ιδιαιτέρως επικριτικοί όχι μόνο για την όλη μεθόδευση, αλλά και για τη δημοσιονομική διαχείριση. Ενα από τα κορυφαία κυβερνητικά στελέχη υπενθύμισε με έκδηλη ειρωνική διάθεση την απεγνωσμένη προσπάθεια του κ. Παπαντωνίου τους προηγούμενους μήνες να προκαλέσει ανασχηματισμό και να μετατεθεί σ' άλλο υπουργείο πρώτης γραμμής. «Τα ποντίκια εγκαταλείπουν πρώτα το βυθιζόμενο σκάφος, αλλά τουλάχιστον αυτά δεν έχουν ευθύνη για το ναυάγιο» έλεγε με νόημα.

Τα σχόλια

Παρ' όλα, όμως, τα επικριτικά σχόλια, όλα σχεδόν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν την όποια στροφή προς τις κοινωνικές παροχές, γιατί μόνο έτσι έχουν ελπίδα να ανακόψουν την πτωτική πορεία της εκλογικής επιρροής του κόμματός τους. Μία πορεία, που αναμένεται να επιταχυνθεί λόγω του κύματος αντιδράσεων που θα προκαλέσει η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Έχουν επίγνωση ότι η «αλλαγή προτεραιοτήτων», που εξήγγειλε ο κ. Σημίτης, ουσιαστικά δεν είναι τίποτα άλλο από αναγκαστική προσαρμογή στη δημοσιονομική πραγματικότητα και κίνηση με σκοπό την κομματική αυτοσυντήρηση.

Έχοντας όλα αυτά υπ' όψιν του, ο υπουργός Αμυνας -σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες- δεν προτίθεται να παραιτηθεί, παρά το ότι ορισμένοι φίλοι του συζήτησαν κι αυτό το ενδεχόμενο. Θεωρεί ότι η αμυντική θωράκιση της χώρας δεν είναι προσωπική του υπόθεση κι ότι την ευθύνη την ανέλαβε προσωπικά ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι η υπόθεση αυτή θα αφήσει ανεπηρέαστη τη γενικότερη στάση του έναντι του κ. Σημίτη εν όψει των εξελίξεων και στο πολιτικό πεδίο και εσωκομματικά. Ο κ. Τσοχατζόπουλος, άλλωστε, θεωρεί πιθανό να δεχθεί προσεχώς κι άλλες προκλήσεις εκ μέρους του Μεγάλου Μαξίμου.

Στο αμυντικό επίπεδο, η περικοπή του ενός τρις. δρχ. από το εξοπλιστικό πρόγραμμα θα θίξει τα προγράμματα για την προμήθεια του νέου άρματος μάχης, του μεταφορικού αεροσκάφους, των ιπτάμενων τάνκερ, των επιθετικών ελικοπτέρων και των φρεγατών, που συνολικά ανέρχονται σε 2,5 τρις. Το πώς ακριβώς θα επηρεάσει η περικοπή όλα αυτά τα προγράμματα δεν έχει ακόμα αποφασισθεί. Το μόνο σίγουρο είναι η ακύρωση της προμήθειας του ευρωπαϊκού μαχητικού αεροσκάφους ή η μετάθεσή της για μετά το 2004.

Στρατιωτικές πηγές υποστήριζαν ότι με τις περικοπές, η Ελλάδα έχασε τη μοναδική ευκαιρία να μειώσει την υπεροπλία της Τουρκίας και να καταστήσει το δόγμα της αποτροπής περισσότερο αξιόπιστο. Όπως είναι γνωστό, η Τουρκία διανύει μία περίοδο οξύτατης οικονομικής κρίσης. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο την πιέζει να συρρικνώσει τις δικές της αμυντικές δαπάνες, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει βρει επαρκή ανταπόκριση. Το τουρκικό 30ετές εξοπλιστικό πρόγραμμα ήταν ύψους περίπου 57 τρις. δρχ. και περιορίστηκε στα 46,5 τρις. Σύμφωνα με δήλωση του αρχηγού των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων, στρατηγού Κιβρίκογλου, δεν πρόκειται να καταργηθούν προγράμματα προμηθειών, αλλά το κόστος περιορίστηκε με τη μέθοδο της χρονικής επιμήκυνσης.

Πρόβλημα

Σ' ό,τι αφορά το μαχητικό αεροσκάφος 4ης γενιάς, η συμμετοχή της Ελλάδας στο πρόγραμμα παραγωγής του «Eurofighter» θα της έδινε τη δυνατότητα να το αποκτήσει το 2003-4, ενώ η Αγκυρα θα προμηθευθεί το αντίστοιχο αμερικανικό μετά το 2008. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα θα είχε πλεονέκτημα στον αέρα για περισσότερο από μία τετραετία. Η ακύρωση της συμμετοχής μας εξοικονομεί τα 510 δισ. της προκαταβολής, αλλά δημιουργεί πρόβλημα στις σχέσεις με τους μεγάλους Ευρωπαίους εταίρους, ειδικά με τους Γερμανούς. Αντιθέτως, έγινε δεκτή με ικανοποίηση από την Ουάσιγκτον, η οποία είχε ασκήσει έντονες πιέσεις στην Αθήνα. Οι Αμερικανοί δεν θέλουν να χάσουν έναν καλό πελάτη και πολύ περισσότερο αυτός να ενισχύσει τους Ευρωπαίους ανταγωνιστές τους.

Σύμφωνα με πηγές από το περιβάλλον του, ο κ. Σημίτης δεν πίστεψε ποτέ ούτε στο δόγμα της αποτροπής ούτε κατ' επέκτασιν στην ανάγκη της αμυντικής θωράκισης. Θεωρεί ότι η εθνική ασφάλεια κατοχυρώνεται επαρκώς από την ενσωμάτωση στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ίδιες πηγές υπενθυμίζουν ότι πριν εκλεγεί πρωθυπουργός δεν είχε ψηφίσει το σκέλος των αμυντικών δαπανών του προϋπολογισμού, που πάντα ψήφισε το ΠΑΣΟΚ. Η κρίση στα Ιμια -προσθέτουν- ήταν μία τραυματική εμπειρία και για να μην έχει

ευθύνη αποδέχθηκε το βάρος των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Από τη στιγμή, όμως, που θεώρησε ότι οι ελληνοτουρκικές σχέσεις έχουν εισέλθει σε φάση εξομάλυνσης, ήταν ζήτημα χρόνου να προχωρήσει σε περικοπές. Η σχετική συζήτηση έχει αρχίσει στο Μέγαρο Μαξίμου από το καλοκαίρι, αλλά έψαχνε την κατάλληλη ευκαιρία. Το δημοσιονομικό έλλειμμα και η πίεση για κοινωνικές παροχές του την έδωσαν και με το παραπάνω.

Εκτύπωση | e-mail

[Reload]

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Πρώτη
Σελίδα

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πολιτική
Οικονομία & Αγορές
Μόνιμες Στήλες

Ελλάδα

Κόσμος

Πολιτισμός

Αθλητισμός

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Go

Η μαύρη τρύπα των λογαριασμών του Δημοσίου

Το παρασκήνιο για την περικοπή των δαπανών και η αλήθεια για το συγκαλυμμένο επί πολλά χρόνια πρόβλημα που οδηγεί σε αδιέξοδο

Του Αντώνη Καρακούση

Εκπληκτοι οι περισσότεροι υπουργοί, την περασμένη Πέμπτη, άκουγαν τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Παπαντωνίου να περιγράφει τις δημοσιονομικές δυσχέρειες που ανακύπτουν για την επόμενη τριετία και να δηλώνει ότι χρειάζονται σημαντικές περικοπές δαπανών, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του προγράμματος σταθερότητας που επιβάλλει η Ευρωζώνη και ταυτόχρονα να γίνει δυνατή η εφαρμογή του εξαγγελθέντος κοινωνικού προγράμματος της κυβέρνησης. Όταν δε έγινε αντιληπτό το εύρος των περικοπών, την έκπληξη διαδέχθηκε η απορία -ένας υπουργός μίλησε μάλιστα για απίστευτο γρίφο- πώς αυτά λέγονται σήμερα, όταν πριν από λίγους μήνες πανηγυριζόταν η εκπόνηση πλεονασματικών προϋπολογισμών και η κυβέρνηση προπαγάνδιζε την επιτυχία της δημοσιονομικής εξυγίανσης;

Ο κ. Παπαντωνίου όμως δεν άφησε περιθώρια αντιρρήσεων. Είπε ότι μετά την ένταξη στην ΟΝΕ διαμορφώθηκαν υπερβολικές απαιτήσεις απ' όλους και δεν ήταν δυνατόν, μέσα σε τρία χρόνια, να εκπληρωθούν τα πάντα. Ολυμπιακοί Αγώνες -δημιουργούν πρόσθετο κόστος 700 δισ. δρχ.- υπερεξοπλισμοί, άπειρα έργα, μείωση φόρων, αύξηση συντάξεων, προστασία των φτωχών, απαιτούν τεράστιους πόρους, τους οποίους δεν διαθέτει το κράτος και δεν μπορεί να τους βρει μέσα σε τρία χρόνια.

Επέμεινε λοιπόν -και βρήκε σ' αυτό συμπαραστάτη τον πρωθυπουργό κ. Κ. Σημίτη- ότι πρέπει να αλλάξουν οι προτεραιότητες ώστε να ικανοποιηθούν οι προεκλογικές δεσμεύσεις και να επανακτηθεί το κοινωνικό πρόσωπο του κυβερνώντος κόμματος. Όσο για τις αμυντικές δαπάνες, σημείωσε πως η Τουρκία βρίσκεται σε δεινή οικονομική θέση, το εθνικό της εισόδημα μειώθηκε πάνω από 10% στην τελευταία κρίση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απαιτεί μείωση κατά 50% του εξοπλιστικού της προγράμματος, προκειμένου να την χρηματοδοτήσει. Σημείωσε έτσι ότι μπορούμε και εμείς να μεταθέσουμε χρονικά τις αμυντικές δαπάνες και επιπλέον να στηρίξουμε πλευρές της εξωτερικής μας πολιτικής.

Αντιδράσεις

Στις αναφορές αυτές αντέδρασε εντόνως ο υπουργός Εθνικής Αμυνας κ. Ακης Τσοχατζόπουλος, αμφισβητώντας τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής και ανηγγέλλοντας βαριές κουβέντες μεταξύ τους, σε σημείο που χρειάστηκε η πυροσβεστική επέμβαση του κ. Σημίτη. Αλλά και οι άλλοι υπουργοί έμειναν με τις ίδιες απορίες και έδειξαν ενόχληση μεγάλη για τις περικοπές δαπανών που επεξέτεινε σε όλους τους τομείς ο κ. Παπαντωνίου, ο οποίος υπερασπίστηκε τον τρέχοντα προϋπολογισμό, λέγοντας ότι δεν τίθεται θέμα, αλλά υποστήριξε ότι πρέπει να γίνει μια έγκαιρη επέμβαση διόρθωσης των δημοσίων οικονομικών, ώστε να μην υπάρξουν απρόοπτα στο μέλλον.

Η συνεδρίαση, κατόπιν αυτών, εληξε με την προμήθεια των μαχητικών αεροσκαφών κομμένη, το εξελισσόμενο εξοπλιστικό πρόγραμμα πετσοκομμένο, τους Ολυμπιακούς Αγώνες να ρουφάνε άλλα 700 δισ. δρχ., τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους αγρότες και την κοινωνική πολιτική να απορροφούν 1.000 δισ. δρχ. στην τριετία που ακολουθεί, στηριζόμενοι στις περικοπές των όπλων και την προαναγγελλόμενη, για το προεκλογικό 2003, μείωση των φόρων να καλύπτεται από τα νέα έσοδα της αποκρατικοποίησης, των προμετόχων, της τιτλοποίησης απαιτήσεων και της αξιοποίησης κρατικών γαιών.

Ποια όμως είναι η ακριβής εικόνα; Είναι αυτή η αθώα εκδοχή που περιέγραψε ο κ. Παπαντωνίου ή άλλα πιο δυσχερή επικρατούν στον εμφανιζόμενο ως εξυγιανθέντα δημοσιονομικό τομέα;

Ανεξέλεγκτη κατάσταση

Μετά το πέρας της επεισοδιακής συνεδρίασης της Κυβερνητικής Επιτροπής, στη διάρκεια της οποίας αποφασίσθηκε η περικοπή των αμυντικών δαπανών κατά 1,7 τρισ. δρχ. και η αναδιάταξη άλλων, ο αρμόδιος επί των δημοσίων δαπανών υφυπουργός Οικονομικών κ. Γ. Δρυς, όταν ρωτήθηκε από εκπληκτους συναδέλφους του για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, απάντησε αφοπλιστικά ότι «στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους έχουμε τρελαθεί» και πως «ακόμη και με τις σημερινές περικοπές είναι αμφίβολο αν ελέγχεται η κατάσταση».

Η αναφορά αυτή του κ. Δρυ προφανώς δείχνει το μέγεθος του προβλήματος, το οποίο εδώ και χρόνια παρέμεινε συγκαλυμμένο, αλλά φαίνεται πως τώρα η δημοσιονομική διαχείριση έφθασε σε πρωτοφανές αδιέξοδο, με αποτέλεσμα να τελούν υπό αμφισβήτηση όλα εκείνα τα εντυπωσιακά περί πλεονασματικών προϋπολογισμών και ταχείας μείωσης του δημοσίου χρέους, που κατά καιρούς διαφήμιζε η κυβέρνηση και δη το οικονομικό της επιτελείο.

Όπως χαρακτηριστικά λένε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η χώρα τελεί υπό το βάρος μιας αόρατης ή καλύτερα μιας επιμελώς συγκαλυμμένης δημοσιονομικής κρίσης, η οποία ξέσπασε τώρα υπό την πίεση των υπερδαπανών των Ολυμπιακών Αγώνων και του βάρους των υπερεξοπλισμών.

Φαίνεται πως τώρα άρχισε να σηκώνεται το χαλί ή το χειρότερο πως τώρα ανέβηκε η μαιμού ψηλά και φάνηκε ο... Ακόμη και όσοι ενοχλούνταν από τις κατά καιρούς αμφισβητήσεις της συντελεσθείσας δημοσιονομικής εξυγίανσης, αντιμετωπίζουν με έντονο σκεπτικισμό τις τελευταίες εξελίξεις, καθώς αντιλαμβάνονται την κρισιμότητα της κατάστασης, η οποία ξεπερνά κάθε φαντασία.

Τα στοιχεία

Τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η «Κ» μεταδίδουν μια άκρως απογοητευτική εικόνα και θέτουν ευθέως υπό αμφισβήτηση την εγκυρότητα των επίσημων λογαριασμών του κράτους. Τα κρυμμένα χρέη, τα βάρη που δημιουργούν και οι ανάγκες που διαμορφώνουν, καθιστούν ανεξέλεγκτη την εξέλιξη του δημοσίου χρέους, το οποίο, σύμφωνα με τους μετρίστους υπολογισμούς, ξεπερνά το επισήμως ανακοινωθέν για το 2000 κατά περίπου 5-6 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Αναφέρεται χαρακτηριστικά, δεν είναι καταγεγραμμένα χρέη του Δημοσίου προς το ΙΚΑ, ύψους 1,3 τρισ. δρχ., τα οποία προέκυψαν σε διάφορες περιόδους. Ανελάμβανε το Δημόσιο χρέη διαφόρων οργανισμών και επιχειρήσεων προς το ΙΚΑ, αλλά ουδέποτε τα απέδιδε. Δεν είναι καταμετρημένες υποχρεώσεις ύψους 90 δισ. δρχ. προς το ΤΑΠ - ΟΤΕ, οι οποίες ανελήφθησαν κατά τη μετοχοποίηση, ούτε άλλα 200 δισ. δρχ. έναντι του ταμείου των εργαζομένων της ΔΕΗ για τον ίδιο λόγο. Εκκρεμεί η αναγνώριση εγγυήσεων ύψους 45 δισ. δρχ. προς τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, χωρίς την κάλυψη των οποίων δεν μπορεί να γίνει η ιδιωτικοποίησή τους. Μεγαλύτερο είναι το αντίστοιχο βάρος έναντι της Ολυμπιακής, η οποία επίσης δεν μπορεί να ιδιωτικοποιηθεί αν δεν αναλάβει το Δημόσιο τα χρέη της. Τα νοσοκομεία χρωστούν περίπου 250 δισ. δρχ. και τα χρέη αυτά παραμένουν σε εκκρεμότητα, θέτοντας σε κίνδυνο στο ορατό μέλλον τη λειτουργία τουλάχιστον 10 μεγάλων κρατικών νοσοκομείων. Σ' αυτά προστίθενται τελευταίως χρέη του Ωνασείου ύψους 13 δισ. δρχ. και του προσφάτως λειτουργούντος Παπαγεωργίου ύψους 3 δισ. δρχ. Οι επιστροφές φόρου δεν καταγράφονται ούτε ως μείωση εσόδων ούτε ως δαπάνη, με αποτέλεσμα κατά περίεργο τρόπο να μένουν εκτός προϋπολογισμού σωρευτικά περίπου 1,2 τρισ. δρχ. Επιπροσθέτως στον φειτό προϋπολογισμό έχουν εγγραφεί εκ του εξελισσόμενου εξοπλιστικού προγράμματος μόλις 310 δισ. δρχ. ενώ οι δαπάνες υπολογίζονται σε 1.150 δισ. δρχ. Μη καταγεγραμμένες στο χρέος είναι επίσης ρυθμίσεις τόκων ύψους 350 δισ. δρχ. εξοφλητές το 2004.

Και ως εξωφρενικότερη όλων αναφέρεται προείσπραξη εσόδων των κρατικών λαχείων μέχρι το 2004 ύψους 400 δισ. δρχ. Τα παραπάνω στοιχεία, στο βαθμό που δεν αμφισβητηθούν, μοιάζουν με δεσμίδα εκρηκτικών σ' ένα σαθρό οικοδόμημα, που μέχρι πρότινος φάνταζε ως νεόκτιστο με γερά θεμέλια κτίριο. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε ο γρίφος της Κυβερνητικής Επιτροπής λύνεται αμέσως. Η κυβέρνηση έστησε απλώς κάποια υποστυλώματα, αγόρασε πολιτικό χρόνο μέχρι τις εκλογές του 2003, προκειμένου να διασωθεί και τίποτε άλλο. Τα αλλα, περί κοινωνικού κράτους, είναι απλώς τεχνάσματα για

τους εύπιστους ακόμη ιθαγενείς.

Εκτύπωση | e-mail

[Reload]

[Πρώτη Σελίδα] [Πολιτική] [Οικονομία & Αγορές] [Μόνιμες Στήλες]
[Ελλάδα] [Κόσμος] [Πολιτισμός] [Αθλητισμός]

email : [Σύνταξη] [Webmaster]
